

РЕШЕНИЕ

№ 4572

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3778** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. В. А. от [населено място] и с проц.представител адв. Н. против Решение № 20022697/18.03.22г на СРС, НО, 14ти състав, по НАХД № 12690/20г, с което е потвърдено НП № 42-0001445/26.08.20г на Директор на РД“АА“-С., с което на касатора е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 200лв, на осн. чл.105 ал.1 от ЗАвтП, за нарушение по чл.40 изр.първо от Наредба № 34/99г.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение, като се моли за отмяната му, отмяна на НП и присъждане на разноските. Решението е проц. и мат.незаконосъобразно, постановено при селективен подбор на фактите, а свид. показания са ценени изолирано, а не във връзка с останалите доказателства. АУАН е нечетлив до степен да не се разбира какво е съдържанието му/посочено и във възражението срещу АУАН/, като е нарушено правото на защита на лицето. Не е извършено адм.нарушение, но дори да е то е маловажно по чл.28 от ЗАНН. Няма данни как в НП е определен размера на глобата, като размерът е явно несправедлив. В съд.заседание адв. Н. поддържа жалбата.

Ответникът – РД“АА“-С. не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност

на жалбата и незаконосъобразност на решението на СРС.

По силата на препращащата норма на чл. 63а от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63а от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.63а от ЗАНН, първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348 ал.1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл.218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания/изложени са/.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо, както и за проц. и мат.законосъобразно, а наказанието- за справедливо, по следните съображения:

На първо място- АУАН е достатъчно четлив и от съдържанието му става ясно какво е нарушението.АУАН е подписан без възражение от лицето. Във възражението срещу АУАН самото то сочи, че проверяващите са му разяснили съдържанието на АУАН/съставили са му и втори АУАН-за друго нарушение/. Видно от възражението срещу АУАН, въз.жалба и кас.жалба- лицето много добре е разбрало за какво нарушение му е повдигнато обвинение с АУАН.

Безспорно е установено от писмените доказателства по преписката/пътна книжка/, че пътен лист № 063/29.07.20г не е бил попълнен към момента на проверката/29.07.20г/. Едновременно с това обаче лицето/професионален таксиметров шофьор/ е управлявал таксиметров автомобил с открит знак „Такси“ и включен апарат /зелена светлина/.Това се потвърждава от показанията на актосъставителя- той е категоричен, че водачът е бил сам в автомобила. Свидетелят И./съпруга на лицето/ също сочи, че не е била в автомобила, като е отишла на мястото на проверката по-късно, по време на нейното протичане. В този смисъл- тя няма лични възприятия какво е било състоянието на табелата и апарата към момента, когато проверяващите са спрели автомобила за проверка. Твърденията ѝ, че лицето принципно работи нощем и на този ден не е работело, не променят установеното при проверката/на която тя не е присъствала от самото ѝ начало/.

СРС се е произнесъл на база събраните доказателства, като правилно ги е съпоставил и анализирал. Факт.обстановка се поддържа от доказателствата по нахд.СРС е проверил АУАН и НП относно тяхната проц. и мат.законосъобразност, както и правомощия на издалите ги лица. Наказанието е в абсолютен размер по закон, поради което възраженията за явна негова несправедливост и как е определен размера- са несъстоятелни.

Не е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН, доколкото проц.нарушение не разкрива по-ниска степен на общ.опасност /на деянието или дееца/, което да го различава от всички останали нарушения от този вид.

Решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да се потвърди. На

касатора не се следват разноски при този изход.
Водим от горното и на основание чл.221 ал.2 от АПК , Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20022697/18.03.22г на СРС, НО, 14ти състав по НАХД
№ 12690/20г, по касационна жалба на А. В. А. от [населено място].

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: